

Numer modułu zgodnie z planem studiów	M OGS2_24/4
Kierunek lub kierunki studiów	Ogrodnictwo
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Diagnostyka w ochronie roślin ogrodniczych Diagnostics in the protection of horticultural plants
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia	fakultatywny
Poziom studiów	drugiego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (1,4/1,6)
Tytuł/stopień, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. Elżbieta Mielniczuk
Jednostka oferująca moduł	Katedra Ochrony Roślin
Cel modułu	Zapoznanie studentów z metodami identyfikacji patogenów i szkodników na potrzeby ochrony roślin. Omówienie sposobów przeprowadzania oceny uszkodzenia roślin przez agrofagi, określania wskaźników chorobowych oraz progów zagrożenia przez szkodniki w oparciu o techniki konwencjonalne i nowoczesne. Nabycie przez studentów umiejętności szybkiego rozpoznawania chorób i szkodników roślin na podstawie objawów chorobowych i uszkodzeń oraz podejmowania decyzji w oparciu o posiadaną wiedzę.
Treści programowe modułu kształcenia	Przedstawienie metod identyfikacji patogenów dla potrzeb ochrony roślin. Stosowanie procedur przy identyfikacji grzybów do rodzajów i niższych taksonów aby absolwent poradził sobie z identyfikacją agrofaga do celów praktycznych. Omówienie problemów związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem patogenów i szkodników w terenie; metod zbioru i przechowywania materiału zielnikowego z objawami chorobowymi roślin oraz metod zbioru i konserwacji owadów szkodliwych. Omówienie różnych sposobów żerowania szkodników w powiązaniu z obrazem uszkodzeń, a także sposobów komunikowania się pomiędzy diagnostą a producentem w celu szybkiego podjęcia decyzji i odpowiednich działań.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Dynowska M., Ejdys E.(red.) 2011. Mikologia laboratoryjna. Przygotowanie materiału badawczego i diagnostyka

	<p>2. Marcinkowska J. 2010. Oznaczanie rodzajów ważnych organizmów fitopatogenicznych (Fungi, Oomycota, Plasmodiophorida). Wyd. SGGW</p> <p>3. Boczek J. (red.) (1994 – 2001). Diagnostyka szkodników roślin i ich wrogów naturalnych. Tom I -IV. Wyd. SGGW Warszawa.</p> <p>4. Klucze do oznaczania owadów Polski. Seria wydawnicza Polskiego Towarzystwa Entomologicznego.</p> <p>5. Osmołowski G., 1980. Klucz do oznaczania szkodników roślin na podstawie uszkodzeń roślin uprawnych, PWRiL Warszawa.</p> <p>6. Zalecenia Ochrony Roślin Ogrodniczych. IOR, Poznań</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład, ćwiczenia laboratoryjne, praca w grupach, ćwiczenia terenowe, wykonanie prezentacji